

Przepis 13 – Niewłaściwa liczba kart

13. Niewłaściwa liczba kart*

A. Przed zgłoszeniem zapowiedzi

Jeżeli żaden gracz posiadający wadliwą rękę nie zgłosił jeszcze zapowiedzi, wówczas:

- 1. Rozdanie należy poprawić i jeśli żaden gracz nie zobaczył karty innego gracza, to należy nakazać normalne rozegranie tego rozdania.*
- 2. Gdy okaże się, że co najmniej jedna przegródka pudełka zawierała niewłaściwą liczbę kart, a któryś gracz zobaczył co najmniej jedną kartę innego gracza, sędzia pozwala, by rozdanie zostało normalnie rozegrane i zapisane. Jeżeli następnie uzna, że dodatkowa informacja miała wpływ na wynik rozdania, należy orzec wynik rozjemczy (patrz przepis 12C1b) i można ukarać wykraczającego.*

B. Wykrycie w trakcie licytacji lub rozgrywki

Gdy okaże się, że ręka gracza zawierała więcej niż 13 kart, a ręka innego mniej, i któryś gracz dysponujący wadliwą ręką zgłosił już zapowiedź, wówczas:

- 1. Jeżeli sędzia uzna, że rozdanie można poprawić i normalnie rozegrać bez zmian zapowiedzi, rozdanie może być tak rozegrane. Po zakończeniu rozdania sędzia może orzec wynik rozjemczy.*
- 2. W przeciwnym razie, po zgłoszeniu zapowiedzi z niewłaściwą liczbą kart należy orzec wynik rozjemczy (patrz przepis 12C1b) i można ukarać wykraczającego.*

C. Dodatkowa karta

Każdą kartę dodatkową nienależącą do danego rozdania usuwa się po jej znalezieniu. Licytacja i rozgrywka przebiegają bez dalszych sprostowań. Nie wolno orzec wyniku rozjemczego, chyba że taka karta została zagrana w zakrytej lewie.

D. Po zakończonej rozgrywce

Gdy fakt, że ręka któregoś gracza zawierała początkowo więcej niż 13 kart, a ręka innego mniej, stwierdzono po zakończeniu rozgrywki, wówczas uzyskany wynik musi zostać unieważniony i orzeczony wynik rozjemczy (może mieć zastosowanie przepis 86B). Wykraczający podlega karze proceduralnej.

** Niniejszy przepis ma zastosowanie, gdy przynajmniej jedna ręka zawiera więcej niż 13 kart. Przepis 14 ma zastosowanie dla przypadków związanych z niekompletną talią.*

W MPB 2007 można zauważyć tendencje Komisji Prawa WBF do zachowywania wyników uzyskanych przy stole, gdy tylko jest to możliwe, z pozostawieniem sędziemu możliwości zmiany wyniku po zakończeniu gry.

Jednak tu i ówdzie występowały miejsca w Prawie, gdzie sędzia miał do podjęcia uznaniowe decyzje. W większości przypadków nie było do tego powodów, co prowadziło to nadużywania uprawnień przez sędziów, którzy zbyt często zdejmowali rozdania.

Nie taka była intencja Komisji Prawa. Dlatego w nowym MPB poprawiono odpowiednie fragmenty. Jeden z nich można znaleźć w przepisie 13.

Zacznijmy od tego, że przepis został mocno przeformułowany - wcześniej nie było w nim odpowiedniego porządku, np. D było przed A. Został też znacznie uproszczony (4 punkty zamiast 6, mniej tekstu). Osiągnięto przy tym założony cel: ograniczyć uznaniowe decyzje sędziego do konkretnych przypadków.

Spójrzmy na kilka przykładów.

Rozdanie 16	♠ K875	
W/EW	♥ 843	
	♦ 7	
	♣ DW843	
♠ (A)63		♠ (A)D42
♥ K10		♥ DW5
♦ DW10986		♦ AK32
♣ 76		♣ A52
	♠ W109	
	♥ A9762	
	♦ 54	
	♣ K109	

Wszyscy zawodnicy liczą, a następnie oglądają swoje karty - **E** ma 14, a **W** tylko 12, przy czym przemieszczoną kartą okazuje się ♠A w ręce **E**. Przed rozpoczęciem licytacji **W** znów, tym razem skuteczniej, liczy swoje karty i wzywa sędziego.

Wśród sędziów panuje bardzo niepoprawny nawyk, żeby zdejmować rozdanie, gdy okaże się, że dodatkowa karta jest honorem. Ten przykład, a także następny, pokazuje konsekwencje tego złego nawyku. Istotnie, jeśli oddasz zawodnikowi **W** jego ♠A, zobaczysz licytację 1BA (**E**) - 3BA (**W**). Czy miało znaczenie, że **E** wiedział o ♠A w ręce partnera? Można pokazać tysiące podobnych przykładów, jak również przykład odwrotny:

Rozdanie 1	♠ K85	
N/-	♥ KW432	
	♦ 7	
	♣ ADW10	
♠ A963(2)		♠ 4(2)
♥ 10		♥ A85
♦ DW10986		♦ A543
♣ 76		♣ 9842
	♠ DW107	
	♥ D976	
	♦ K2	
	♣ K53	

Scenariusz jest taki sam, jak wyżej, ale dodatkową kartę miał **W** - ♠2.

N otwiera 1♥, **S** licytuje 2BA (forsing z fitem), a **N** skacze na 4♥. **E** wistuje ♠4.

Tym razem dodatkową kartą była mało znacząca dwójka i wszyscy sędziowie na pewno pozwoliliby, żeby rozdanie zostało rozegrane. To jednak zły moment, by tak zarządzić, ponieważ dzięki przemieszczeniu karty (12-14) **W** dobrze wie, że trzeba przepuścić wist dla utrzymania komunikacji, podczas gdy bez wykroczenia musiałby zgadnąć, jaką przyjąć linię obrony.

A teraz trzeci scenariusz: tak samo, jak w drugim, ale para **NS** gra otwarciem 2♦ Flannery*. Teraz **N** nie może mieć czterech pików, więc nielegalna informacja nie ma znaczenia. Na pewno? Cóż, jeśli pozycję **W** zajmuje Lorenzo Lauria, to tak, ale jeśli jest tam początkujący, mógłbyś znów zmienić zdanie, prawda? Czy powinienes?

Co z tego wynika? To po prostu niepoważne, żeby opierać swoją ocenę na wysokości przemieszczonej karty - honor może być nieistotny, a blotka może okazać się najważniejszą kartą w talii. Żeby ocenić to z wyprzedzeniem, biedny sędzia musiałby przeprowadzić analizę całego rozdania, nie zapominając o zbadaniu, jakimi ustaleniami grają obie pary. W powyższym przykładzie z wistem ♠4, gdyby **EW** grali polskimi wistami (niższą z dwóch blotek), nielegalna informacja nie dałaby im przewagi.

Zatem to podejście ani nie jest praktyczne, ani nie można na nim polegać - brydżyści nie zawsze zachowują się tak, jak oczekujemy.

Zapamiętajmy, że nie ma tu tak naprawdę żadnego problemu, by pozwolić na kontynuowanie licytacji i rozgrywki - sędzia może zawsze, mając na to więcej czasu, przemyśleć sytuację w kontekście nielegalnej informacji i zdecydować później, czy wynik wymaga zmiany.

Tyle o przepisie 13A, teraz czas na 13B, który znów dotyczy orzeczeń według uznania sędziego. Dlaczego?

Ponieważ w przypadkach wymagających zastosowania 13B jest większa szansa, że sędzia będzie mógł od razu ocenić, czy rozdanie da się normalnie rozegrać, czy nie, ale - w ogólności - proszę postępować, jak w 13A.

* 2♦ Flannery wskazuje dół konstruktywnego otwarcia i układ 5♥-4♠ (przypis tłumacza)

Oto przykład licytacyjny:

Rozdanie 4	♠ K854(2)	
W/obie	♥ KW4	
	♦ 7	
	♣ KW1098	
♠ A963(2)		♠ -
♥ -		♥ 1086532
♦ A432		♦ K865
♣ AD76		♣ 542
	♠ DW107	
	♥ AD97	
	♦ DW109	
	♣ 3	

W zaczyna z 12 kartami, a N z 14, przy czym złośliwą kartą jest ♠2. W otwiera 1♣, N wchodzi 1♠, a S podnosi do 4♠. W tym momencie nieprawidłowość zostaje wykryta i zawodnicy wzywają sędziego.

W tym scenariuszu rozdanie wyraźnie nie nadaje się do rozegrania, ponieważ bez wykroczenia W na pewno otworzyłby 1♠!